

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00431 / 06.12.2019 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion		
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion		
OS	MOCANU, Livia. <i>Garanțile reale mobiliare. Rolul lor în excutarea obligațiilor comerciale</i> . București: All Beck. 2004. ISBN 973-655-514-3.	
OA	TEVES, J. <i>Contractul de garanție reală mobiliară. Juridica. Revistă lunară de drept</i> . 6/2001. pp.247-255.	
P01	p.196:06 - p.196:13	p.248:17s - p.248:28s
P02	p.197:07 - p.197:12	p.248:47d - p.248:52d
P03	p.197:30 - p.198:10	p.249:30s - p.249:61s
P04	p.198:14 - p.198:20	p.249:23d - p.249:29d
P05	p.199:26 - p.199:35	p.248:17s - p.248:26s

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la
Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at
www.plagiate.ro

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul initial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Argumentarea calificării faptei de plagiat

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și mențiunarea provenienței și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
2.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și mențiunarea provenienței și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterior publicate, prin includerea unui nou autor fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterior publicate, prin excluderea unui autor din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și mențiunarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	

Actualizat la 7 iulie 2015.

Notă: Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

Studii Juridice

Livia Mocanu

Garanțiile reale mobiliare

Editura All Beck

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MOCANU, LIVIA

Garanțile reale mobiliare. Rolul lor în executarea obligațiilor comerciale / Livia Mocanu -- București – Editura ALL BECK, 2004.

256 p.; 20 cm

ISBN 973-655-514-3

347.768:357.74

ISBN 973-655-514-3

**Redactor: Nadia-Simona Tăran
Tehnoredactor: Violeta Șerban**

Lector univ. dr.
Livia Mocanu

Garanțiiile reale mobiliare
Rolul lor în execuțarea obligațiilor comerciale

Editura All Beck București 2004

Secțiunea 3. Situația garanților mobiliare cu element de extraneitate în cadrul regimului juridic al garanților reale mobiliare

P.01

În contextul dispozițiilor conținute în Capitolul intitulat „Operațuni internaționale” din Titlu VI al Legii nr. 99/1999 se disting mai multe situații ce pot interveni. Astfel, o primă situație privește constituirea unei garanții reale mobiliare în străinătate și importul ulterior al obiectului garanției în România. Această situație rezidă în încheierea unui contract de leasing sau închiriere în străinătate, având ca obiect bunuri mobile aflate inițial în străinătate și importate ulterior în România.

O a doua situație privește constituirea unei garanții reale mobiliare în România și exportul ulterior al obiectului garanției în străinătate.

La fel se pune problema contractelor de închiriere sau de leasing încheiate în România asupra unor bunuri mobile aflate aici și exportul ulterior al acestora în străinătate. Tot aici intră și constituirea unei garanții mobiliare de către un debitor român în favoarea unui creditor din străinătate, cât și constituirea unei garanții mobiliare sau încheierea unui contract de leasing ori de închiriere în România și schimbarea ulterioară a domiciliului ori sediului social al debitorului, utilizatorului sau a locatarului în străinătate.¹

În privința bunurilor mobile afectate garanției reale mobiliare trebuie ținut seama de faptul că dreptul material al fiecărei țări care prinde reguli juridice diferite în ceea ce privește afectarea dreptului garanție a diferitelor categorii de bunuri mobile. În acest sens, pornind de la dispozițiile art. 6 și art. 2 din Titlul VI al Legii nr. 99/1999 rezultă că, în ceea ce privește operațiunile internaționale, dreptul român specific regimului juridic al garanților reale mobiliare distinge mai multe categorii de bunuri mobile, și anume: bun mobil corporal [art. 90 alin. (1) alternativa 1]. O subcategorie a bunurilor mobile corporale este cea a bunurilor mobile corporale „care, potrivit destinației lor, sunt deplasate în alt stat” [art. 93 alin. (1) lit. a) ultima alternativă]; titlu de valoare negociabil [art. 90 alin. (1) alternativa a 2-a] [art. 93 alin. (1) lit. b)]; bunuri mobile incorporale [art. 93 alin. (1) alternativa 1]. În această categorie se includ și mobilele prin antcipație (cu excepția acelora asupra resurselor minerale care fac obiect

¹ L. Teves, *op. cit.*, partea a X-a, în Juridica nr. 6/2001, p. 248.

art. 96), precum și mobilele prin determinarea legii, adică drepturile, cu excepția proprietății mobiliare, care nu au ca obiect un bun corporal sau al căror obiect nu este incorporat într-un titlu de valoare negoziabil.

P.02 Capitolul VI al Legii nr. 99/1999 conține șapte articole referitoare la garanțiile reale mobiliare cu element de extraneitate dar din acestea

numai trei, și anume art. 90, art. 93 și art. 96 conțin norme conflictuale cu ajutorul cărora urmează a se stabili dreptul aplicabil unui raport juridic de garanție mobiliară cu element de extraneitate. Următoarele patru, și anume art. 91, art. 92, art. 94 și art. 95 conțin norme de drept material în domeniul publicității mobiliare în România a garanțiilor reale mobiliare cu element de extraneitate. Totodată, garanțiilor reale mobiliare transfrontaliere le sunt assimilate și două din contractele care, potrivit dreptului român al garanțiilor reale mobiliare, sunt supuse ca și garanțiile mobiliare, publicității mobiliare. Acestea sunt contractul de leasing și contractul de închiriere, în măsura în care acestea îndeplinesc condițiile prevăzute de lege [art. 4 alin. (1) lit. d) și art. 4 alin. (2) din Titlul VI al Legii nr. 99/1999].

Secțiunea 4. Norme conflictuale de drept internațional privat român privind calificarea constituirii de garanții mobiliare în străinătate

Normele conflictuale referitoare la stabilirea dreptului material aplicabil garanțiilor reale mobiliare cu element de extraneitate avute în vedere în cadrul Capitolului „Operațiuni internaționale” al Titlului VI din Legea nr. 99/1999 nu se aplică automat tuturor garanțiilor mobiliare, ci numai acelora asupra cărora părțile nu au ales, potrivit voinței lor comune, dreptul aplicabil contractului de garanție mobiliară în cauză.

Totodată, în acest capitol sunt cuprinse norme conflictuale referitoare numai la două genuri de garanții reale mobiliare. În primul rând, este vorba de garanțiile mobiliare cu depositare (art. 90) iar din categoria acestora legea are în vedere doar acele garanții al căror creditor se află în străinătate. În al doilea rând, legea are în vedere acele garanții reale mobiliare al căror obiect fie că se află la intervale scurte pe teritoriul a diverse state, fie constă în titluri comerciale de valoare

P.03

usupra cărora nu se aplică regula tradițiunii pentru constituirea dreptului de proprietate asupra lor (art. 93).

Genul garanților mobiliare fără deposedare nu face obiectul normelor conflictuale reglementate de Capitolul VI al Titlului VI din Legea nr. 99/1999. Numai în cazul garanților cu deposedare care au drept obiect bunuri corporale, în cazul în care creditorul se află în străinătate, obiectul garanției aflându-se și el în străinătate, apare problema determinării dreptului aplicabil unei astfel de garanții dacă părțile nu au ales un drept aplicabil contractului de garanție reală mobiliară.

§1. Cazul garanției reale mobiliare cu deposedarea debitorului privind bunuri mobile corporale sau titluri de valoare negociabile

P.04

Regula privind legea aplicabilă în materie este prevăzută în art. 90. Aceasta reprezintă norma conflictuală generală aplicabilă garanților mobiliare transfrontaliere având ca obiect bunuri mobile corporale sau titluri de valoare negociabile care se transmit obligatoriu prin tradițiunea lor, cu alte cuvinte numai acele garanții reale mobiliare pe parcursul cărora mobilele afectate drept garanție urmează a se afla în posesia creditorului. Având în vedere însă caracteristicile noului regim al garanților reale mobiliare aceste norme vor cunoaște o arie de aplicabilitate relativ restrânsă deoarece, într-o economie modernă, garanțile reale mobiliare cu deposedare de bunuri mobile corporale constituie excepția, în comparație cu cea a garanților fără deposedare.

În cele două alineate ale sale, art. 90 din Titlul VI al Legii nr. 99/1999 face o distincție între legea aplicabilă valabilității și respectiv opozibilității și ordinii de preferință a garanților reale asupra bunurilor mobile corporale. Conform acestor prevederi, condițiile de validitate a unei garanții reale mobiliare sunt supuse „legii locului unde era situat bunul [...] la data încheierii contractului de garanție reală” [art. 90 alin. (1)], în timp ce regulile referitoare la opozibilitatea și la ordinea de preferință a garanției reale sunt stabilite de „legea locului unde era situat bunul la data constituirii garanției reale” [art. 90 alin. (2)].

Se remarcă faptul că în toate cazurile se aplică legea locului situației bunului – *lex rei sitae*. Prin sintagmele „la data încheierii contractului de garanție reală” și, respectiv, „la data constituirii garanției

reale” își găsește soluționarea conflictul mobil de legi care poate apărea în cazul deplasării bunului mobil afectat garantiei într-un alt stat, acordându-se preferință legii vechi în raport de orice lege ulterioră sub incidență căreia ar putea cădea bunul mobil ulterior datelor respective.

Cum se arată și în literatura de specialitate, cele două sintagme au în vedere momente diferite.¹

Data încheierii contractului de garanție reală mobiliară se determină prin raportare la dispozițiile art. 14 alin. (2) din Titlul VI al Legii nr. 99/1999, conform cărora „contractul de garanție se încheie în formă autentică sau prin înscris sub semnătură privată și trebuie semnat de debitor”. Data constituirii garantiei reale exprimă data când garanția reală a devenit opozabilă terților prin îndeplinirea uneia din condițiile de publicitate prevăzute de lege (art. 28-44). Art. 28 prevede că garanții reale au un grad de prioritate față de terți care se stabilește din momentul în care garanția reală mobiliară a fost făcută publică prin una din metodele prevăzute de lege. Prin urmare, din acest moment, garanția reală mobiliară devine opozabilă terților. Ca atare, expresiile folosite de legiuitor, cum sunt existența unei „ordini de preferință”, dobândirea unui „rang de prioritate” sau „opozabilitatea față de terți” au un caracter sinonim exprimând satisfacerea condiției publicității unei garanții reale mobiliare potrivit legii locului unde urmează a se face publică acea garanție reală mobiliară.

P.05 În ceea ce privește momentul producerii efectelor opozabilității, acesta depinde de faptul existenței sau nu a unui sistem de publicitate

mobiliară în țara de referință.² În statele în care există sisteme de publicitate mobiliară, opozabilitatea față de terți din aceste state ia naștere din momentul înscriserii garantiei mobiliare în registrul, arhiva etc. prevăzut pentru publicitate mobiliară. În statele în care nu există sisteme de publicitate mobiliară, opozabilitatea garantiei reale mobiliare ia naștere concomitent cu momentul încheierii contractului de garanție reală mobiliară. Prin urmare, în acest caz, garanția reală mobiliară produce efecte juridice atât față de părțile contractante, cât și față de terți o dată cu încheierea contractului de garanție reală mobiliară.

¹ D.-Al. Sitaru, Cristiana Sitaru, *Regimul de drept internațional privat al garanțiilor reale mobiliare conform prevederilor Legii nr. 99/1999*, în R.D.C. nr. 10/2000, p. 59.

² I. Teves, *op. cit.*, partea a X-a, în Juridica nr. 6/2001, p. 250.